

„Bog poručuje ljudima da se svi i svagdje obrate!“ (Djela Apostolska 17, 30)

Putem svih tuzemnih i inozemnih radio i televizijskih odašiljača, putem novina, zidnih oglasa i plakata ima se oglasiti: „Vladar svega svijeta izdaje proglas, od čijeg doslovnog izvršenja ovisi naša vremenita i vječna sudbina.“

A ovo je proglas: **„Bog nalaže ljudima da se svi i svagdje obrate!“**

Nevjerojatno je da se ljudi na ovu proklamaciju ne osvrću. I ako nas ista nekada i sretne, svakome se smjesta pri ruci nađe nekakva isprika: „Zar bih ja, možda, trebao obraćenje? Meni se nema što prigovoriti.“ Ili: „Znam mnoštvo ljudi kojima bi to trebalo. No ne i meni!“

Poniki se čak ismjehuju s Bogom: „Što bih imao od toga? Zar da se pretvorim u **kiseli krastavac?**“

Danas pak većina odvraća: „To je još jedan od nerazumljivih pojmova crkvenog dogmatskog govora. Ona bi se trebala konačno prilagoditi vremenu. Tko još zna, što „kajanje“ ili „obraćenje“ znače ili predstavljaju.“

No to se daje s nekoliko riječi izreći: Zaustaviti se na svojem putu, budući da ovaj vodi u propast. Okrenuti se za 180° i stati pred Boga. Priznati mu svoje grijehе, koji su svakome od nas dobro poznati! Obećati mu da s njima ulazimo u rat do istrebljenja. Zagledati se u razapetoga Gospodina Isusa, koji daje oproštenje grijehа i razara svaku mračnu vezanost. A zatim, život sprovesti u svjetlu Božje istine! To je obraćenje, -najbitnija od svih stvari!

Za nas nešto pretjerano ili previše? Bog sa svojom proklamacijom misli ozbiljno. On ne daje (neobligatan) neobvezatan prijedlog. On nalaže! - Zar da mu prkosimo? Zar da se promećemo u Njegove neprijatelje?

Gospodine! Obrati me i bit ću obraćen! Amen.